

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce **J. F.**, zast. Mgr. Ing. Daliborem Jandurou, advokátem se sídlem v Hradci Králové, Dlouhá 103, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. srpna 2011, č.j. 11963/DS/2011/SR, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 5. srpna 2011, č.j. 11963/DS/2011/SR, se z r u š u j e a věc se žalovanému v r a c í k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n nahradit žalobci náklady řízení ve výši 9. 808,-- Kč k rukám Mgr. Ing. Dalibora Jandury, advokáta se sídlem v Hradci Králové, Dlouhá 103, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu ve Dvoře Králové ze dne 9. května 2011, č.j. ODP/16357-11/1613-2011/kud, kterým byly zamítnuty žalobcovy námitky proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů a provedený záznam 12 bodů byl potvrzen. Současně žalovaný citované rozhodnutí potvrdil.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný věnoval jednotlivým žalobním námitkám. Za podstatné považuje krajský soud zrekapitulovat ty, které se následně objevily i jako námitky žalobní.

Předně šlo o přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl žalobce dopustit dne 22. 4. 2009. Za tento přestupek mu měla být dne 8. 6. 2009 uložena bloková pokuta ve výši 1.000,- Kč (pokutové bloky po 500,- Kč č. 781844 a č. 781845, série JJ/2006) a byly mu v registru řidičů zaznamenány 2 body. Žalovaný uvedl, že o tom, že žalobce dne 8. 6. 2009 jednal na Dopravním inspektorátu Policie České republiky v Plzni a souhlasil s tím, že spáchal uvedený přestupek, svědčí to, že byla ověřena jeho totožnost dle řidičského průkazu a dále jeho vlastnoruční podpis na uvedených pokutových blocích, který se zjevně graficky shoduje s podpisy jmenovaného na dalších listinách založených ve spise. Tvzení žalobce, že dne 8. 6. 2009 nemohl být v Plzni přítomen, proto považoval za účelové. Pokutové bloky jsou dle žalovaného veřejnou listinou a jejich obsah je proto třeba považovat za pravdivý, pokud není prokázán opak. To se ale žalobci nepodařilo. Žalovaný připustil, že na pokutovém bloku č. J 0781845, série JJ/2006, nejsou uvedeny náležitosti předtištěné na bloku (doba, místo a popis přestupkového jednání), to však nesnižuje důvěryhodnost obou pokutových bloků jako celku. Žalovaný dále uvedl, že postup Policie České republiky, poté co věc byla Záznamem ze dne 27. 5. 2009, č.j. KRPP-24830-2/PŘ-2009-030507, odložena, protože se do té doby nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující podezření, že přestupek spáchala určitá osoba, byl zcela v souladu s § 58 odst. 3 písm. b) přestupkového zákona. Dle tohoto ustanovení pominou-li důvody odložení, policie věc oznámí, není-li na místě věc vyřídit jinak. K tomu v daném případě došlo, protože věc byla vyřízena s žalobcem v blokovém řízení, policie tedy nemusela správnímu orgánu nic oznamovat.

Dále šlo o přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o přestupcích, který měl žalobce spáchat dne 17. 12. 2010. Za tento přestupek mu měla být téhož dne uložena bloková pokuta ve výši 1.000,- Kč (pokutový blok č. 4516590, série AL/2009) a byly mu v registru řidičů zaznamenány 3 body. Žalovaný uvedl, že se nemůže zabývat těmi tvrzeními žalobce, která směřují k tomu, že se tohoto přestupku nedopustil, tedy k tomu, co pravomocnému rozhodnutí o přestupku předcházelo. Co se týče žalobcem vytýkané absence úředního záznamu o přestupku konstatoval, že ten se sepisuje pouze u přestupků, které se oznamují příslušným správním orgánům. Pokud žalobce s přestupkem souhlasil a věc byla vyřízena v blokovém řízení, nebylo povinností policie úřední záznam sepisovat. Zdůraznil, že úřední záznam policisty o provedeném zásahu, který by obsahoval popis jednání, jeho znaky prokazující protiprávnost a jiné náležitosti není dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), podkladem pro záznam bodů do registru řidičů ani za situace, kdy se mohou nacházet mezi jednotlivými podklady

rozpory. Dále žalovaný uvedl, že si vyžádal u Celního úřadu v Ostravě (kde se kvůli probíhajícímu vymáhacímu řízení nacházel) blok na pokutu na místě nezaplacenou č. 4516590, série AL/2009 ze dne 17. 12. 2009. Ten dle žalovaného obsahuje všechny předepsané náležitosti včetně podpisu žalobce, je z něj zřejmé, že porušil ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) (při řízení vozidla držel mobilní telefon) zákona o silničním provozu. Podpisem pokutového bloku došlo k vydání rozhodnutí v blokovém řízení, žalobce tím projevils svůj souhlas s takovým postupem. V souvislosti s tímto přestupkem uznal ještě žalovaný pochybení správního orgánu I. stupně, který v odůvodnění svého rozhodnutí vozidlo ŠKODA Fabia, RZ 4P0 9004 (které žalobce při spáchání přestupku skutečně řídil) zaměnil za vozidlo ŠKODA Fabia, RZ 4P0 8081. Jednalo se dle něho o zřejmou nesprávnost v psaní, kterou měl správní orgán I. stupně napravit opravným usnesením. Přestože se tak nestalo, nejedná se dle žalovaného o pochybení, které by mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí, když zdůraznil, že uvedené pochybení obsahovalo odůvodnění rozhodnutí, nikoliv jeho výrok.

S těmito závěry žalovaného ovšem žalobce nesouhlasil a nadále tvrdil, že v případech shora uvedených přestupků jde o nesprávný záznam bodů v jeho registru řidiče, neboť mu body nebyly zaznamenány v souladu se zákonem, respektive záznam bodů nebyl proveden na základě relevantního podkladu, který by jej umožnil.

Pokud jde o prvý z uvedených přestupků, považuje žalobce Oznámení Policie ČR ze dne 8. 6. 2009, č.j. KRPP-24830/PŘ-2009-030507, za vnitřně rozporné a neurčitě. Uvedené oznámení nese datum 8. 6. 2009, autentický text doby přestupku je 22. 4. 2009 v 09:34 hodin, tento text je přeškrtnut a ručně bez jakékoliv autentizace zásahu ručně přepsán na 8. 6. 2009 v 09:10 hodin. Zároveň je v tomto dokumentu uvedeno, že ve stejný čas, kdy měl být podle přeškrtnutého záznamu spáchán přestupek, byla žalobci udělena bloková pokuta. Dokument tedy uvádí dva neshodné údaje o době spáchání údajného přestupku a uvádí skutečnosti zjevně nemožné a neuskutečnitelné (spáchání přestupku v tomtéž okamžiku, kdy je uložena pokuta). Takové oznámení nemůže být dle žalobce samo o sobě podkladem pro záznam bodů do registru řidiče. Dle svého tvrzení přitom dokládal správnímu orgánu důkazy o tom, že dne 8. 6. 2009 v Plzni být nemohl. Tyto zjevné rozpory, které zpochybňují autenticitu a pravdivost obsahu citovaného dokumentu, však žalovaný nijak neodstranil a k tvrzením žalobce nepřihlédl. Přitom pokud by se žalobce skutečně dne 8. 6. 2009 dostavil k projednání přestupku, nebyl důvod opravovat den spáchání přestupku v Oznámení. Žalovaný také vůbec neřešil rozpory v podkladech rozhodnutí namítané žalobcem v jeho vyjádření ze dne 2. 8. 2011, kde poukazoval na markantní nesrovnalosti v popisu pokuty ve sděleních policie a v jejich skutečné do spisu založené podobě, kdy zejména nesouhlasí jejich nominální hodnota.

Žalobce dále k žalobě přiložil doklady, které dle něho dokazují, že dne 8. 6. 2009 nemohl být v Plzni (viz níže).

Ani spáchání druhého z uvedených přestupků nebylo dle žalobce řádně zdokumentováno. Žalovaný vyšel pouze ze zaslané kopie bloku na pokutu na místě nezaplacenou. Nebyl předložen úřední záznam policisty o provedeném zásahu, který by popisoval náležitosti nezbytné k posouzení validity a způsobilosti takového podkladu pro záznam do registru řidiče. V Oznámení Policie ČR ze dne 20. 12. 2010 přitom absentuje skutková věta konvenující protiprávnímu jednání (chybí zákonný znak „při jízdě“), odkaz právní kvalifikací je zmatečný, neboť není vůbec zřejmé, k jakému právnímu předpisu se má vztahovat. Registrační značka vozidla uvedená v Oznámení a v napadeném rozhodnutí nesouhlasí. Předložený pokutový blok v popisu přestupkového jednání neuvádí jednoznačné označení právního předpisu, který měl propravní jednání založit – může to být stejně dobře zákon č. 361 jako 391/2000 Sb. Nesplňuje tak náležitosti § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Neuvedení všech zákonem stanovených a na pokutovém bloku předtištěných údajů dle žalobce znamená nenaplnění požadavku na formální obsah tohoto druhu rozhodnutí (včetně čitelného podpisu pracovníka ukládajícího pokutu a čitelného podpisu přestupce). Vydaný pokutový blok tedy nebyl způsobilý dokladovat jakékoliv žalobcovo přestupkové jednání.

Žalobce proto vytknul žalovanému, že nezjistil dostatečným způsobem skutkový stav věci a neshromáždil všechny potřebné podklady pro posouzení správnosti záznamu bodů. V prvním případě byl proveden záznam do registru řidiče na základě zcela nezpůsobilého Oznámení, které vykazuje znaky nicotnosti, v druhém případě nereflektoval na skutečnost, že Policie ČR v Ostravě ignorovala jeho požadavek na zaslání úředního záznamu policisty a uzavřela, že žádný jiný spisový materiál není veden. Navíc kopie pokutového bloku byla zaslána nikoliv správním orgánem, který vedl podkladové rozhodnutí, nýbrž vymáhacím místem, které k tomu není oprávněno. Řízení před žalovaným je tak dle žalobce postiženo závažným pochybením, neboť nebylo přihlédnuto k jím tvrzeným skutečnostem a důkazům, tyto nebyly náležitě zhodnoceny a žalovaný věc také nesprávně právně posoudil.

Proto žalobce navrhl, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil.

Žalovaný podal k žalobě vyjádření. V něm v zásadě odkázal na obsah odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Ohledně prvního z přestupků zdůraznil, že na základě šetření Policie ČR se dne 8. 6. 2009 v 9:10 hod. na útvar Policie ČR Městské ředitelství Plzeň, Dopravní inspektorát Plzeň, dostavil řidič vozidla tovární značky Škoda Fabia, RZ 4P0 8080, ve kterém byl ztotožněn žalobce a který uvedl, že dne 22. 4. 2009 v 9:34 hod. řídil výše uvedené motorové vozidlo. Dále žalovaný odkázal na vlastnoruční podpisy žalobce na příslušných pokutových blocích, které se graficky shodují s jinými jeho podpisy ve spise. Ohledně druhého přestupku odkázal žalovaný znovu na zaslanou kopii pokutového bloku, který je vlastním rozhodnutím a dle žalovaného splňuje všechny náležitosti včetně jednoznačného určení právního předpisu, který měl protiprávní jednání založit. Z pokutového bloku je zřejmé, že

žalobce porušil ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. Podkladem pro záznam do registru řidiče bylo tedy pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu. Žalovaný tak dle svého přesvědčení přistoupil k řízení odpovědně, nezaujatě a posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí považoval za věcně správné a odpovídající zjištěným skutečnostem. Navrhl proto žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když k takovému postupu dal žalobce souhlas výslovně, žalovaný pak udělil souhlas postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s., o čemž byl ve výzvě předsedy senátu řádně poučen. O věci usoudil následovně.

Jak už v minulosti konstantně judikoval Nejvyšší správní soud, správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 96/2008-44; dostupný na www.nssoud.cz).

Z uvedeného plyne, že v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů ale musí správní orgány přinejmenším zjistit jejich existenci, když předmětem řízení je posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. musí zjistit především to, zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídal spáchanému přestupku atd.

Žalobce tvrdil, že těmto svým povinnostem žalovaný nedostál ve dvou případech, kdy dle žalobce nebyly podklady shromážděné správními orgány způsobilé pro to, aby na základě nich byl proveden záznam do registru řidiče.

Pokud jde o první případ, tedy přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, kterého se měl žalobce dopustit dne 22. 4. 2009, zjistil krajský soud z obsahu správního a soudního spisu následující. Ve správním spise je založeno

Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 8. 6. 2009, č.j. KRPP-24830/PŘ-2009-030507, vypracované Policií ČR, dopravním inspektorátem Městského ředitelství policie Plzeň. Dle obsahu tohoto oznámení se měl uvedeného přestupku dopustit žalobce a to tím, že porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o méně než 30 km/h. Při stanoveném rychlostním limitu 90 km/h mu bylo naměřeno 117 km/h, po toleranci 113 km/h. Měl při tom řídit vozidlo Škoda Fabia RZ 4P0 8081. V kolonce, kterého dne měl být přestupek spáchán, byl původně předtištěn údaj 22. 04. 2009 v 09:34 hod. Ten je však ručně přeškrtnut perem a nahrazen ručně psaným textem „8.6.“ (ponecháno předtištěné 2009) a „09:10“. Dále Oznámení obsahuje informaci, že přestupci byla za výše uvedené jednání dne 8. 6. 2009 v 09:10 hod. udělena bloková pokuta ve výši 1.000,- Kč. Číslo pokutových bloků byla: JJ/2006 781844 na 500,- Kč, JJ/2006 781845 na 500,- Kč.

Správní spis dále obsahuje přípis zástupce vedoucího dopravního inspektorátu Městského ředitelství policie Plzeň ze dne 14. 6. 2011 v němž sdělil, že ke spáchání přestupku mělo dojít dne 22. 4. 2009 v 09:34 hod. a to osobním vozidlem Škoda Fabia, RZ 4P0 8081. Dále uvedl, provozovatelem vozidla byla v době spáchání přestupku obchodní společnost Silba-Elstav, s.r.o., které také bylo zasláno předvolání. Protože se však nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující podezření, že přestupek spáchala určitá osoba, byl přestupek dne 27. 5. 2009 odložen. Dne 8. 6. 2009 v 09:10 hod. se na tamní součást dopravního inspektorátu dostavil žalobce s tím, že shora uvedeného dne označené vozidlo řídil. Byla mu proto vysvětlena podstata přestupkového jednání a vzhledem k tomu, že s uvedeným přestupkem souhlasil, byla mu uložena bloková pokuta ve výši 1.000,- Kč. Byly mu vypsány pokutové bloky v nominální hodnotě á 500,- Kč série JJ/2006 781844 a JJ/2006 781845, které si přečetl, souhlasil s nimi a oba tyto bloky dobrovolně podepsal. Poté byla od žalobce převzata hotovost a byly mu předány díly „B“ pokutových bloků. Na závěr bylo sepsáno Vyřešení přestupku, ve kterém kromě právní kvalifikace, série a čísla pokutových bloků, celkové částky, je i datum a čas vyřešení přestupku, které žalobce dobrovolně podepsal. V závěru přípisu stojí, že tento doklad obsahuje i podpis žalobce a předtištěné vyjádření, že si přestupek přečetl a souhlasí s ním. K tomuto přípisu byly jako přílohy přiloženy, mimo jiné, fotokopie dodejky přípisu na obchodní společnost Silba-Elstav s. r. o. doručeného dne 7. 5. 2009, fotokopie shora zmiňovaného „Vyřešení přestupku“ (z ní plyne, že totožnost žalobce coby přestupce byla ověřena z řidičského průkazu ED 463458, doklad je opatřen v kolonce přestupce podpisem, je na něm uvedeno datum 8. 6. 2009 v 9.10 hod.) a fotokopie shora označených pokutových bloků (první z nich má kolonku „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ vyplněnu – k přestupku mělo dojít 22. 4. 2009, uveden § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, rychlostní limit, naměřená rychlost; druhý tuto kolonku vyplněnu nemá).

Tyto podklady žalovaný za způsobilé záznamu v žalobcově registru řidiče považoval. Uvedl, že „podpis žalobce na pokutových blocích se zjevně graficky shoduje s podpisy jmenovaného na dalších listinách založených ve spisu“ a nelze tak

„rozumně pochybovat o jeho nepravosti“. Zdůraznil, že pokutové bloky jsou veřejnou listinou a jejich obsah je třeba považovat za pravdivý, pokud není prokázán opak. Žalobce však podle něj neprokázal, že nebyl dne 8. 6. 2009 na jednání na dopravním inspektorátu v Plzni přítomen, a proto jeho tvrzení považoval za obstrukční. Na tomto jednání byl navíc žalobce policisty ztotožněn. Dle žalovaného není na překážku ani skutečnost, že na jednom z pokutových bloků nejsou uvedeny všechny náležitosti na něm předtištěné. To nesnižuje důvěryhodnost obou pokutových bloků jako celku.

Žalobce k žalobě na důkaz svého tvrzení, že nemohl být dne 8. 6. 2009 v Plzni, předložil následující důkazy : kopii knihy jízd, ze které plyne, že se toho dne pohyboval na trase Hradec Králové – Praha – Nedvězí – Příbram – Nedvězí; kopii předávacího protokolu ze stavby pro společnost ROBOTIK s. r. o. na adrese Slezská 93, Praha, kde měl být v 9:30 hod. a kopii stavebního deníku č. 3929 ze stavby „Výměna oken v objektu rychty za farmou Michael“ v Nedvězí u Slap, kde měl být v 11:15 hod.

Žalobce tedy předložil k žalobě na podporu svých tvrzení důkazy, které zpochybňují možnost jeho účasti při jednání dne 8. 6. 2009 na dopravním inspektorátu v Plzni, potažmo zpochybňují, že shora citované pokutové bloky skutečně podepsal. Žalobce tím zpochybnil splnění zákonných podmínek pro to, aby mu byla uložena pokuta v blokovém řízení.

Krajský soud dodává, že je to právě podpis obviněného z přestupku na vystaveném pokutovém bloku, který je rozhodující podmínkou pro závěr, že obviněný z přestupku uznal spáchání přestupku a že souhlasil s projednáním věci v blokovém řízení a byl ochoten pokutu zaplatit (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č.j. 8 As 68/2010-81; dostupný na www.nssoud.cz).

Krajský soud proto považuje za nezbytné, aby žalovaný důkazní řízení v tomto směru doplnil. Krajský soud si je sice vědom skutečnosti, že soudy ve správním soudnictví rozhodují v plné jurisdikci, tedy mají možnost provést důkazy navržené některým z účastníků řízení nebo zúčastněnou osobu. To však nepřichází v úvahu za situace, kdy lze očekávat provedení dokazování ve větším rozsahu nebo za situace, kdy rozsah a předmět dokazování nejsou přesně dány a stanoveny. V takovém případě by totiž správní soud nahrazoval činnost správního orgánu, což za smysl činnosti soudů ve správním soudnictví považovat nelze.

Tak tomu je i v projednávané věci. Na straně jedné doklady předložené dopravním inspektorátem v Plzni, ze kterých plyne, že žalobce se dne 8. 6. 2009 osobně na tuto součást Policie ČR dostavil, byla ověřena jeho totožnost, souhlasil ze spácháním přestupku a zaplatil pokutu, když podpisy žalobce na pokutových blocích jsou skutečně podobné jiným jeho podpisům obsaženým ve správním spise. Na straně druhé shora citované doklady předložené žalobcem prokazující, že byl v tu dobu na zcela jiném místě. Bude tedy na žalovaném, aby se pokusil zjistit skutečný stav věci a uvedené rozpory odstranil. Jaké důkazy v souvislosti s tím provede,

ponechává krajský soud v konkrétnostech na jeho úvaze. Nezbytnými se ovšem jeví výslechy svědků, a to jak těch policistů, kteří měli se žalobcem dne 8. 6. 2009 na dopravním inspektorátu v Plzni přestupek projednávat, tak osob, které měly se žalobcem být téhož dne při sepisu jím předložených podkladů (bude povinností žalobce tyto osoby za účelem provedení jejich výslechu přesně označit). Nelze vyloučit (ačkoliv se to jeví krajskému soudu jako krajní možnost) ani vyhotovení znaleckého posudku za účelem (možnosti) ověření pravosti podpisu přestupce na originálu pokutových bloků č. JJ/2006 781844 a JJ/2006 781845, jejichž fotokopie se nachází ve správním spise. Nelze samozřejmě vyloučit ani provedení případných dalších důkazů, které by mohly přispět k nalezení odpovědi na otázku, zda v přezkoumávaném případě byly splněny všechny zákonné podmínky pro uložení pokuty žalobci v blokovém řízení a zda tedy existuje řádný právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.

V rámci tohoto dokazování samozřejmě bude na místě rovněž zjistit, proč došlo v Oznámení o uložení blokové pokuty k přeškrtnutí předtištěného data, kdy měl být přestupek spáchán, a nahrazení datem, kdy měla být uložena pokuta. Také tento evidentní rozpor by měl být spolehlivě objasněn. Stejně tak bude vhodné ověřit, proč v pokutovém bloku JJ/2006 781845 nebyla vyplněna kolonka „Doba, místo a popis přestupkového jednání“. K tomu krajský soud zatím v obecné rovině konstatuje, že tuto skutečnost samu o sobě jako překážku záznamu do registru řidiče nevnímá. Pokud je za přestupek udělena pokuta a na tuto pokutu je vystaveno více pokutových bloků (zde dva pokutové bloky po 500,- Kč), pak dle krajského soudu je nutno vnímat tyto pokutové bloky jako celek. Tedy pokud je jeden z těchto bloků vyplněn bezvadně, pak lze připustit (ačkoliv to samozřejmě nelze považovat za žádoucí), že u dalších pokutových bloků kolonka „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ nemusí být nutně vyplněna nebo může být vyplněna zjednodušeným způsobem. To samozřejmě za předpokladu, že jsou řádně vyplněny jiné kolonky u všech pokutových bloků (zejména označení přestupce a označení přestupku, aby byla zřejmá spojitost s ostatními pokutovými bloky, výše uložené pokuty, den vystavení pokutového bloku a zejména podpis přestupce). Na podporu tohoto svého závěru odkazuje krajský soud ještě na níže uvedené citace z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č.j. 7 As 94/2012-20; dostupný na www.nssoud.cz.

Pokud jde o druhý případ, tedy přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o přestupcích, kterého se měl žalobce dopustit dne 17. 12. 2010, zjistil krajský soud z obsahu správního a soudního spisu následující. Ve správním spise je založeno Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 20. 12. 2010, č.j. KRPT-3306/ČJDO-2010-070041-MO, vypracované Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Moravskoslezského kraje, OSPD – dálniční oddělení Ostrava. Dle obsahu tohoto oznámení se měl uvedeného přestupku dopustit žalobce a to tím, že porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové zařízení. Přestupek měl být spáchán vozidlem Škoda Fabia RZ 4P0 9004 a to dne 17. 12. 2010. Oznámení obsahuje rovněž

informaci, že přestupci byla za výše uvedené jednání dne 17. 12. 2010 udělena bloková pokuta ve výši 1.000,- Kč. Číslo pokutového bloku na pokutu na místě nezaplacenou: AL/2009 4516590. Dále správní spis obsahuje přípis ze dne 19. 4. 2011 vedoucího dálničního oddělení Ostrava, v němž v reakci na žádost správního orgánu I. stupně o zaslání úředního záznamu z kontroly a kopie pokutového bloku na pokutu na místě nezaplacenou č. AL/2009 4516590 sděluje, že pokutový blok byl předán jako podklad pro vymáhací řízení Celnímu úřadu Ostrava, protože pokuta nebyla ve lhůtě zaplacená. Dále informoval, že jiný spisový materiál k rozhodnutí není veden. Ve správním spise je následně založena fotokopie zmíněného pokutového bloku.

Krajský soud předně konstatuje, že nevidí problém v tom, že kopie pokutového bloku byla správním orgánům zaslána Celním úřadem Ostrava, nikoliv orgány Policie ČR. Kdo jiný by mohl předložit kopii tohoto dokladu, než ten orgán, který jej v daný okamžik měl k dispozici. Nepřípadný je požadavek žalobce na předložení úředního záznamu z kontroly. S touto námitkou se již správně vypořádal žalovaný v napadeném rozhodnutí (str. 11). Krajskému soudu tedy nezbyvá, než na toto odůvodnění odkázat a zopakovat, že za situace, kdy přestupce s přestupkem souhlasí a věc je vyřízena v blokovém řízení, není povinností policejního orgánu sepisovat o věci úřední záznam. Krajský soud dále neshledal závadným obsah Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 20. 12. 2010. Pokud je v kolonce „Přestupek“ uveden odkaz na § 7 odst. 1 písm. c) s tím, že chybí označení příslušného zákona, pak hned následující odstavec Oznámení začíná větou „Tím porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů...“ Tvzení žalobce, že předpis, jehož porušení se měl dopustit, není v Oznámení označen, tedy neobstojí. Stejně tak jeho tvrzení, že skutková podstata přestupku není v Oznámení specifikována v souladu se zákonem. Krajský soud je toho názoru, že pokud kolonka „Přestupek“ obsahuje shora uvedený odkaz na zákonné ustanovení, které měl žalobce porušit s dovětkem „držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové zařízení“, je skutková podstata tohoto přestupku popsána dostatečně podrobným a nezaměnitelným způsobem. Požadavek žalobce, že uvedený popis musí nutně obsahovat také ustanovením § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu předpokládaný požadavek „za jízdy“ a že absence těchto slov má za následek nezpůsobilost Oznámení jako podkladu pro záznam do registru řidiče, považuje krajský soud za projev přepjatého formalismu. Způsob, jakým je v Oznámení přestupek popsán a právně kvalifikován považuje za srozumitelný a dostatečně konkrétní.

Pokud jde o nesoulad mezi registrační značkou vozidla přestupce uvedenou v Oznámení a v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, pak s touto námitkou se velmi podrobně a přesvědčivě vypořádal žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 16). Na toto vysvětlení krajský soud plně odkazuje. Jednalo se o zřejmou chybu v psaní v odůvodnění rozhodnutí prvoinstančního rozhodnutí, která nemohla mít na zákonnost správního řízení žádný vliv.

Dále žalobce napadal nedostatky pokutového bloku. Požadavky na náležitosti pokutového bloku se již v minulosti opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. Krajský soud odkazuje například na jeho rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č.j. 7 As 94/2012-20; dostupný na www.nssoud.cz. Z obsahu jeho odůvodnění považuje krajský soud za příléhavé ocitovat ty pasáže, které se týkají těch nedostatků, které žalobce pokutovému bloku č. AL/2009 4516590 vytýká:

„Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85. (.....) Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. (.....) Naopak na způsobilost pokutového bloku jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodů do registru nebude mít zpravidla vliv chybějící uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby. (.....) Obdobně je nutno postupovat i ve vztahu k formulačním pochybením, která stěžovatel vytýká rozhodnutí městského úřadu Hranice, neboť drobné formulační nepřesnosti či neuvedení plného názvu zákona rovněž nejsou s to zpochybnit způsobilost tohoto rozhodnutí jako podkladu pro záznam bodů do registru. (.....) Je-li na pokutovém bloku E 6764884 uvedeno pouze rukou psané „asistent P. N.“, pak se může jednat jak o uvedení funkce a jména policisty, tak případně funkce a podpis policisty. Každopádně je zřejmé, kdo pokutový blok vypsál. Ani chybějící podpis policisty na pokutovém bloku nemůže zpochybnit jeho způsobilost být podkladem pro záznam v případě, že je možné z jiných údajů na pokutovém bloku policistu identifikovat, zpravidla z uvedeného jména, jak je tomu v tomto případě, nebo z identifikačního čísla policisty. (.....) Pokud jde o podpis, je při absenci jeho zákonné definice nutné spokojit se s minimálními nároky na jeho podobu. Jedná se o individualizované vypsání jména nebo znaku osoby, která podpis napsala, a to souvislým i nesouvislým tahem ruky. (.....) S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. (.....) Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam

bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. (.....) Důvodná není ani stížní námitka, že pokutové bloky E 6762646 a E 6762647 jsou nezpůsobilým podkladem pro zápis do registru, neboť není vyplněna jejich středová část, a je lhostejné, že se jedná o bloky související s pokutovým blokem E 6762645. Nejvyšší správní soud se ztotožnil se závěrem krajského soudu a krajského úřadu, že je logické, že byly vypsány tři pokutové bloky po 100 Kč při celkové výši pokuty 300 Kč a z označení a datování všech tří bloků je zřejmé, že spolu souvisí. Jsou tedy společně způsobilým podkladem pro zápis bodů do registru.“

Ze shora uvedených právních závěrů je dle krajského soudu zřejmé, že pokutový blok č. AL/2009 4516590 nedostatky takové intenzity, které by jej činily nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidiče, neobsahuje. V kolonce „Doba, místo a popis skutkového jednání“ je žalobcovo jednání popsáno natolik určitě, že jeho záměna s jiným jednáním v úvahu nepřichází. Za dostatečně čitelný považuje krajský soud i žalobcem zpochybněný odkaz na zákon č. 361/2000 Sb. Ne vždy dokonalou čitelnost údajů na pokutových blocích je samozřejmě nutné přičíst jednak situaci, při níž jsou policistou pokutové bloky vypisovány, jednak rozměry pokutových bloků a jejich jednotlivých kolonek. Ohledně problematiky čitelnosti podpisů policisty ukládajícího pokutu a samotného přestupce odkazuje krajský soud plně na shora citované závěry Nejvyššího správního soudu.

Krajský soud proto uzavírá, že doklady obstarané správními orgány ohledně přestupku ze dne 17. 12. 2010 jsou doklady způsobilými pro záznam bodů do žalobcova registru řidiče.

S ohledem na shora uvedené vady řízení týkající se prvního z uvedených přestupkových jednání však krajskému soudu nezbylo, než žalobou napadené rozhodnutí s odkazem na § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušit a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným krajským soudem v tomto rozsudku (viz § 78 odst. 5 s. ř. s.).

Žalobce měl ve věci plný úspěch, když žalované rozhodnutí bylo zrušeno, a proto má právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s.ř.s. proti účastníkovi, který úspěch neměl. Náklady žalobce spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 4. 000,- Kč, dále v náhradě odměny advokáta za dva úkony právní služby při zastupování (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání žaloby soudu - § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ vyhl. č. 177/1996 Sb.) po 2.100,-- Kč (§ 9 odst. 3 písm. f) ve spojení s § 7 cit. vyhl.) a náhradě jeho hotových výdajů za dva úkony po 300,-- Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky). Protože zástupce žalobce je registrován coby plátcce DPH, byla jeho odměna povýšena u tuto hodnotu, tedy o 21%. Náklady řízení je žalovaný povinen zaplatit podle výroku č. II tohoto rozsudku zástupci žalobce, neboť je advokátem (viz § 64 s.ř.s. a § 149 odst. 1 o.s.ř.).

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 15. února 2013

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu